29/08/2026

Οι κακοί γεωργοί – Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

ΟΙ ΚΑΚΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ

Του π. Δημητρίου Μπόκου

Στην πολυσήμαντη παραβολή του αμπελώνος ο Χριστός μίλησε για κακούς γεωργούς, που αντί να αποδώσουν τη σοδειά στον κύριό τους, κακοποίησαν και θανάτωσαν τους δούλους του και τον υιό του. Οικειοποιήθηκαν τον αμπελώνα για να τον εκμεταλλεύονται αυτοί όπως ήθελαν. Έτσι ο ιδιοκτήτης αφαίρεσε από αυτούς τον αμπελώνα για να τον δώσει σε άλλους γεωργούς, παραδίδοντας τους κακούς γεωργούς στον θάνατο **(Κυριακή ΙΓ΄ Ματθαίου).**

Η παραβολή ειπώθηκε για τους Εβραίους που απέρριψαν τον Χριστό και έγιναν ανάξιοι να κατέχουν τον αμπελώνα του Θεού. Ο Χριστός τους προειδοποίησε ξεκάθαρα. «Γι’ αυτό θα αφαιρεθεί από σας η Βασιλεία του Θεού και θα δοθεί σε έθνος που θα παράγει (έργα αγαθά, δηλαδή) τους καρπούς της Βασιλείας του Θεού». Οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι άκουσαν την παραβολή, κατάλαβαν *«ότι περί αυτών λέγει»* και δρομολόγησαν τη θανάτωσή του για να κληρονομήσουν αυτοί τον αμπελώνα. Παρ’ ελπίδα όμως η κληρονομιά χάθηκε οριστικά από τα χέρια τους.

Το γεγονός είχε ήδη προβλεφθεί από τον προφήτη Ησαΐα. *«Αμπελών εγενήθη τω ηγαπημένω εν κέρατι, εν τόπω πίονι».* Σε καλό, όμορφο τόπο, στη γόνιμη ψηλή κορφή ενός λόφου, ο επουράνιος γεωργός, ο Κύριος, έφτιαξε τον αμπελώνα του.

Τον ασφάλισε με φράχτη και τάφρο γύρω του, να μην τον πνίγουν οι πλημμύρες, φύτεψε τα καλά κλήματα Σωρήχ, έχτισε στο μέσον πύργο και πατητήρι και περίμενε να κάνει σταφύλια. Αλλά δυστυχώς ο αμπελώνας *«εποίησεν ακάνθας».*

Τί άλλο να κάνω για τον αμπελώνα μου, που δεν το έκανα ήδη; ρωτάει ο Κύριος. Έκανα τα πάντα γι' αυτόν. Και αντί να μου κάνει σταφύλια, έκανε αγκάθια! Να λοιπόν, τί θα κάνω στον αμπελώνα μου. Θα βγάλω τον φράχτη του και θα γκρεμίσω τον τοίχο του, ώστε να είναι εκτεθειμένος σε διαρπαγή και καταπάτημα. Θα τον εγκαταλείψω, δεν θα τον κλαδέψω, δεν θα τον σκάψω, θα διατάξω τα σύννεφα να μη ρίξουν επάνω του βροχή. Ώστε να ανεβούν τα αγκάθια και να τον πνίξουν, να γίνει χέρσος, ακαλλιέργητος τόπος. Ο αμπελώνας μου ήταν ο αγαπημένος μου λαός, *«νεόφυτον ηγαπημένον»,* τα τρυφερά βλαστάρια της φυλής του Ιούδα. Περίμενα να καρποφορήσει δικαιοσύνη και αυτός καρποφόρησε παρανομία και αδικία (Ησ. **5,** 1-7).

Έτσι, οι κακοί γεωργοί που σταύρωσαν τον Υιό θανατώθηκαν και ο τόπος τους λεηλατήθηκε, καταπατήθηκε και ερήμωσε. Τα προβλεπόμενα όμως από την παραβολή του Χριστού δεν τελείωσαν ακόμα, γιατί το τέλος όλων των κακών γεωργών συντελείται οριστικά όταν φτάνει *«η ώρα του θερίσαι»,* στους έσχατους χρόνους.

Θερίζεται τότε η γη από τον Κύριο. Εμφανίζεται όμως και ένας άγγελος με κοφτερό δρεπάνι, ενώ άλλος άγγελος κραυγάζει: *«Πέμψον σου το δρέπανον το οξύ και τρύγησον τους βότρυας της αμπέλου της γης».* Ο άγγελος ρίχνει το δρεπάνι του στη γη, τρυγά τον αμπελώνα της και ρίχνει τα σταφύλια (όλους τους αμαρτωλούς) στο μεγάλο πατητήρι του θυμού του Θεού. Το πατητήρι πατιέται και βγαίνει αίμα τόσο πολύ, που ανεβαίνει ως τα χαλινάρια των ίππων, σε απόσταση 1600 σταδίων (πάνω από 300 χιλιόμετρα) (Αποκ. **14,** 14-20).

Συμβολική η εικόνα, αλλά συγκλονιστικά τα προαγγελλόμενα!

Καλή, ευλογημένη εβδομάδα!

Καλή εκκλησιαστική πρωτοχρονιά! Καλό μήνα!